John Denne. Tho: Leigh.

SCHEDIASMATA POETICA:

SIVE,

Epigrammatum Libellus.

Authore IACOBO IOHNSON in *Artibus Magistro Cantab.*

Χαρις Βασιλεων ὀνασει.

LONDINI,
Ex officina *Ioannis Beale*, 1615.

cipue.

MECÆNATJ SVO

inclytiss. GVLIELMO CAVENDISH *Equ. Filio, & Hæredi Honoratiss.* Herois *Guiliel. Cauendish* Baronis de HARDWICK.

I. IOHNSON perpetuam exoptat fælicitatem.

EN! tibi (Candidissime Mecænas) hoc, quicquid est, libelli humiliter consecro, in quo si non ἥδιστα, at certè ἥκιστα inesse videas; Quapropter, vt illa inter legendũ non rarò desideres: hæc tamen citò perlegendo citra tædium deuores. Vt autem paucas hasce tibi dicarem paginulas, duabus præ-

cipuè causis impulsus fui. Vna est, vt, cum nuper in gratiam meam literas tuas cõmendatitias non grauatim scripseris, aliquod obseruantiæ, et gratitudinis erga te meæ specimen exhiberem, et pro fauore, quo me dudum dignatus fueris, impræsentiarum redostirem Quamuis enim non possim (quod Hesiodus monet)

——————————— ἀποδοῦναι
ἄυτῶ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον:

Non committam tamen, vt beneficij tui obliuionem mihi obrepsisse autumes. Altera causa est, quòd (cum a cordato quodam nobilissimi patris tui famulo nuper acceperim, te quotidie fere non solùm in historicis, mathematicis, cæterisque humanioribus disciplinis; sed in grauissimis etiam Theologiæ controuersijs dispiciendis multùm temporis, et diligentiæ collocare)

ego

ego lectionem horum Epigrammatum (alternis vicibus interpositam) tibi nec ingratam, nec inutilem fore sperauerim, quippe quæ salibus (licèt inficetis) ingenij tui aciem difficillimis studijs hebetatam exacuant, & laboris in seriys negotijs exantlati tædium aliquantisper minuant. Etenim in his poematis edendis nihil aliud mihi propositum fuit, nisi vt lectoribus risum, & amænitatẽ quærerem: Quorum si tu solus hæc, quæ iam offerimus tenuia, candidè interpreteris, de cæterorũ iudicijs, & censuris minùs laborabo. Faxit Pater cælestis, vt tu ex inimicorũ tuorum insidijs (si quas vnquam tibi struxerint) cauendo tutus euadas, concedatque tibi hîc in terris diu commoranti gratiam beatificam, quæ tibi viam muniat ad gloriam sempiternam.

Ad Lectorem.

SCitè admodum Euripides: πὰρ σύντροφον γλυκὺ: Quod quidem in meipso verissimũ esse comperio; In quibus enim olim studijs educatus fui, & quasi innutritus, ad eadem quoties mihi per horas succisiuas licet, libentissime recurro. Quòd autem hæc Epigrammata in lucem, & conspectum hominum prodeant, id importunis amicorum precibus factum est, Tantum enim abfuit, vt ego nugas hasce typis excudendas optarem, vt mallem a blattis & tineis corrosas, & Lethæo flumine mersas in tenebris delituisse. Non enim sum nescius, multos fore vitilitigatores (odiosum genus hominum id solummodò agentium, vt deprehendant, quod tantillùm reprehendant)

dant) qui mihi obſtrepentes, huiuſmodi quædam obgannient: Næ tu nimis impudens, aut certè parum prudens eſſe videris, quippe qui murem tuum ridiculum parturiens, inſulſas haſce lucubrationes in manus hominum exire patiaris: Sunt enim hæc poemata leuiora, quàm vt grauitatem tuam deceant, breuiora, quàm vt ingenij tui vbertatem commendent, pauciora, quàm vt in iuſtam libri molem, & magnitudinem excreſcant.

Verùm enimuero huiuſmodi ſugillatoribus habeo, quæ non ineptè reſpondeam. Primò, quòd mihi leuitatem obijciant, id reuera non malè me habet, ſi quidem hæc luſi magis, quàm ſcripſi eò, vt mentis ægritudinem grauioribus ſtudijs conciliatam, affanijs hiſce conſcribendis auerruncarem. Nec video, cur me pudeat veſtigijs reuerendi Bezæ inſiſtere, qui in huiuſmodi luſibus poeticis conſenuit. Deinde, quos breuitas offendit, *Nouerint vniuerſi*, me breuem eſſe laboraſſe, proinde quod mihi vitio vertunt, id mihi laudi duco; Nam (vt celeberrimus quidam Epigrammatiſta canit)

Eſt Epigrammatici non eſſe polygraphon, ergo
Conueniens illi eſt, eſſe ſteganographon.

Poſtremò, qui paucitatem notant, hiſce ego hanc

hanc hypotheſin opponam. Si noſtra hæc paucula delicatulis arridere palatis intellexero, certè mihi plura propediem conſcribendi eſt animus: Sin ſecùs euenerit, non eſt, quòd epigrãmatum noſtrorum paucitas cuiuis diſpliceat, quæ, ſi plura fuiſſent, plus Lectoribus tædij, & ſatietatis attuliſſent. Sed hæc ἀπολογητικὰ fortaſſe nimis multa. Vnum illud Coronidis vice lectori ſubijciam:

Hæc mea ſi carpas, nunquam mihi turpiter hirtis
Inceſtata metris virgo papyrus erit.

Ad amicum ſuum M. IACOBVM IONSON.

HÆc tua (Mi Ionſone) legens Epigrãmata do-
Gratulor (eccè!) tibi, Gaudeo iure mihi (Etſa,
Gaudeo, te ſcripſiſſe meo Schediaſmata *ſuaſu;*
Gratulor, applauſum te meruiſſe virûm.
Ridentem *Momum*, rodentem *temne Theonem,*
Securus naſi Rhinocerotis eas.

F. A.

Hexaſticon ad Lectorem.

INgenio Genium, Veneres virtutibus omnes
Carmine compoſitas hic (bone Lector) habes.
Neſcio, quid laudem priùs hic, Res, Verba, vel Artẽ;
Hic, niſi quod laudem, ſed nihil eſſe ſcio.
Me niſi plùs videat, ſimul invideatque, Libellus
Iſte, ſit vt Cenſor Μῶμος, ἄμωμος *erit.*

G. Tuke.

Ad candidiſſimum Mecænatem
GVILIELMVM CAVENDISH
Equitem auratum.

QVem generis ſplẽdor, morũ quem *candor* honeſtat,
Quem decorant artes, Relligioq; beat:
En tibi, ceu Marti, male-cocta altaribus exta,
En μῆλον malum, non lito μῆλον ouem.

Ad eundem.

VEllus oues, villoſq; boues, bõbycina Bombyx,
Melliſluoſque fauos Attica donat apis,
Dat dentes Elephas, [a] Tergus, tergumq; Caballus,
[b] Flamen primitias, Simia quiſquilias:
Dono tibi pro *melle melos*, pro *vellere villos*,
Pro rebus rerum ſymbola dono tibi
Dono tibi bombos, ſed non *bombycina*, dono
Primitias ſtudij, *Quiſquiliaſque* metri.

[a] *Pyrſei dat tergus, Seſſori ſeſſile tergum.* [b] Sacerdos.

Ad Potentiſsimum Monarcham IACOBVM Regem Britanniæ Magnæ, &c.

Τυ Βάσις es λαῶ, Βασιλεῦ *Cleriq; Columna:*
In te nam Cleri ſtat, populiq; ſalus.

Ad auguſtiſſimum Walliæ Principem CAROLVM.

CArole, quadruplici diademate, Patris vt Hares,
Tempora erunt, quando tempora cinctus eris:
Tu iubare exorto Scotiam irradiabis, eritq;
Albion *auſpicijs* olbion *vſque tuis.*

Ad Papam de ieiunijs.

CArne die Veneris veſci ſcelus eſſe fateris;
Hoc tamen admittis, Papa ſceleſte ſcelus:
Si corpus Chriſti manduces dentibus, annon
Carne die Veneris veſceris, alte Pater?

Epitaphium Mri BALL nuper Coll. Trin. Cantabrig.

MOrs furibunda pilam *temerè contorſit in vrnã:*
Inde reſultabat ſydera aduſq́ pila.

Collatio { Oratoris, & Arateris / Iuridici, & Ruſtici.

FAcundæ Rhetor verbis, facundus Arator
frugibus, ille ore eſt ſuauis, hic are grauis.
Hic ſpicis, *tamen ille* dicis *gaudere videtur,*
Hic ſator *eſt* vitis, litis *at ille* ſatur.
Cultor agri ſatagit rerum, *Rhetorq́* reorum.
Hic dat verba viro; verbera at ille boui.
Ille caſas æſtu calidus, *ſed* callidus aſtu
Hic caſus *ponit, falſaq́ vera probat.*
Hic aulis edit ius : Ius caulis edit *ille,*
Raſtra *Colonus habet,* Roſtra *diſertus amat.*

De monacho.

ACcumbens epulis Monachus, cum ſe ſaturáſſet,
Inſerit in ſportam fruſta relicta ſuam:
Quod conuiua videns, inquit, Quid cras ſit edendum,
Neſis ſollicitus, Pagina Sacra monet.

Cui

Cui Monachus: Ne ſollicitum me cura teneret,
Inſerui in ſportam fruſtarelicta meam.

Ad honoratiſſimum Heroa GVILIEL. CAVENDISH Baronem de Hardwicke.

EST animi candor, quò ſis affabilis, et quò
Clareſcat Nomen, nobile ſtemma tibi eſt.
Quò Μακαρ, *eſt tibi cum pietate Scientia iuncta,*
Quo ſis Εὐτράπελος *cum grauitate lepos.*
Ingenium, & Genium Cæleſtis Gratia ductat,
Regula quò vitæ ſis imitanda piæ.

Ad eundem Geographiæ gnariſſimum.

NOn terras, peregrè proficiſcens, non mare tranſis
Non patriæ linquis tu genitale ſolum:
At mores hominum multorum cernis, & vrbes,
Regnorum ritus conſpicis, atque ſitus,
In quauis regione vides memorabile quidnis,
Nempe Geographicos ſæpe legendo libros.
Quodque pererrato dux Cauendiſhius *orbe*
Viderat, en! melius noſcis id omne domi.

Ad nobilissimum D. PHILIPPVM WHARTONVM Baronem.

INclyta Whartonicæ celebratur Gloria gentis,
Cui summus Martis turbine creuit honos:
Plùs adhuc per te (quod spondent plurima signa)
Est Whartonorum nobilitanda domus.

Trahit sua quenque voluptas.

PRopria, quæ maribus dantur, sunt gaudia quedã,
Propria quæ dantur fœmineo generi.
Qui genus, aut sexum variat, nec fœmina, nec mas,
Hermaphroditus habet gaudia rite sua.

A Shrew.

× VNguibus in crines nuper grassata Mariti,
A quodam Coniux inde reprênsa fuit,
Cui Mulier: Non est quòd linguam in iurgia soluas,
Nonne caput liceat scalpere cuiq; suum?

Ad A. B.

TV denas libras dederas mihi, Cármina dena
Do tibi, Tu nummos, nos q; decem numeros.

Tute

Tute numiſma mihi dederas, tibi dono chariſma,
Tu res, nos rerum ſymbola verba damus.

Ad clariſſimum virum M. ROBERTVM PIERREPONT Armigerum.

PIerii Patrone chori, quo ſoſpite, viuet,
Inq́ ſuo pretio ſacra Poeſis erit,
Qui facis haud ſcōbros metuentia carmina, thuſue,
Quando tibi ſtudijs hiſce vacare libet,
Primitias operis tibi ſacrificare videmur,
Victima ſunt verſus. Ara cor, Ignis amor.
En leue, *nec quicquam Muſarum pumice* læue
Condo, nec condit carmina mica ſalis:
At, ſi digneris radijs luſtrare fauoris,
Non queat Eclipſin noſtra Camana pati.

Anagramma.

ROBERTVS PIERPONTAIVS Armiger
Imago virtutis, re ſperne probra.

QVod monet hoc Anagrāma, facis (venerande Pa-
Nam tu re-*uerâ* ſpernere probra *ſoles, (trone)*
Regula Iuſtitiæ, Speculum Pietatis, Imago
Virtutis, *Stirpis Speſq́ Decuſq́ tuæ.*

In Persivm.

NOn tua mî placeat, Persî sartago loquendi,
Torquet enim mentem Linea quaq; meam.
Non tua Romulidas rostrata Ciconia pinsit
Tam, tua quàm cruciat me tenebrosa phrasis.

Ad reuerendum Doctorem Carey Decanum Sti Pauli & Collegij Christi in Academiâ Cantabrigiensi præfectum.

QVod Coruus crocitãs, quod Psittacus edidit olim,
En tibi χ̃ρι cano, cui Charis omnis inest.

Ad papam de coniuratione Puluerariâ 5° Nouembris. 1605.

SIccine nostratem legem, Regemq; Iacobum:
Illam abolere studes, hunc adolere cupis?
Siccine tot Proceres puluis Bombardicus vno
Flamine confundat, papa sceleste, iubes?
Sanctam sanguineâ sic sedem cæde *profanas?*
Perdere sic hominum millia multa paras?
At nos incolumes seruauit Rector Olympi
A facibus Fauxi, Faucibus *atque Lupi.*

In

In Sextilianvm.

NOn es ſurdaſter, nec inutilis auribus, Atqui
Audis (crede mihi, Sextiliane) malè.

Ad Heroinam quandam, munificentiſſimam Pauperum patronam.

TE laudant alij, vt generis ſplendore cluentem,
Vt claram ingenio nobilitante genus:
Sed, quòd ſis dines poſitis in fœnore nummis;
Hinc laus debetur maxima iure tibi.
Tu das pauperibus nummos, lucraris at inde,
Nam tibi centuplo plus dabit ipſe Deus.
Terrenos, fragileſque alij expiſcantur honores,
Calica quæſita eſt gloria ſola tibi.
Vſuram vitæ longam tibi (Nympha beata)
Poſt funus fœnus ſpirituale precor.

Tria odioſa.

SVnt odio mihi trina: ſuperbus egenus, Auarus
Dines, quemq; tenet fœda libido, ſenex.

De Diana.

*Casta Diana * viro largita est cornua quondam,*
At dare quis castam cornua posse putet?

* Actæoni.

In Collegium Trinitatis Cantabrig:

Extera verbigerans sileat collegia fama,
Memphis Pyramidas nec crepet vlla suas:
Cantabrigia Triados specioſa Palatia spectet,
Quèis patet in laudes area lata satis.
Fons vbi Pierius liquidis exhuberat vndis,
Qui sitibunda sacro Nectare labra riget
Hinc, atque hinc vastæ pinnæ, præcepsq́; minatur
In cælum turris (fulmine tacta recens.)
Clausira sciens mitto, sublimibus alta columnis,
Quæ sumptu surgunt (Clare Neuille) tuo.
Singula quid referam? nil non mirabile cernat
Æmula, disruptis ilibus, Oxonia.

In Perkinsvm sacri dei verbi Ministrum.

O mihi post nullos, Perkinse, colende Ministros,
Qui fueras verbi Buccina magna dei:
Dextera quantum vis fuerat tibi manca, docendi
Pollebat

Pollebas mira dexteritate tamen.
Vox tua viua viros cæleſti Nectare pauit:
Mortua ſcripta volant docta per ora virûm.

Tragico-comica Armigeri cuiuſdam conditio.

CReditor impatiens, vſura, Infidus Amicus,
Ius ſummum, largum fænus, fædus mihi pactũ,
Poſtulat obnixè, extorquet vi, frangit apertè:
Hæc tria me ſpoliant, peſſundant, ludificantur.

Rex regum, Coniux, & Cancellarius æquus,
Numine, Conſilio, ſummi moderamine iuris,
Afflictum, curis diſtractum, iuſta petentem,
Protexit, iuuit, defendit, vt Ægide Pallas.

In Obitum Epiſcopi cuiuſdam.

HIc ſitus eſt Præſul, quo non præſtantior alter
Ore *ciere viros*, zelumque *accendere* voce:
Pandere ſeu vellet myſteria læta ſalutis,
Legis ſiue minas indicere Peccatori.

Ad OENVM celeberrimum Epigrammatistam.

QVid tua collaudem laudata Epigrãmata cũctis?
Buccina quid fama sit mea lingua tua?
Nil opus est hederis commendatricibus OEno
Per se præstabili, vendibilique satis.

Ad inertem Sacerdotem quendam.

PAscis oues: hoc est, ouium depasceris artus,
Pabula quêisq; negas, vellera poscis oues.

Ad Meretricem quandam.

NOn lanâ, ac telâ victum (Meretrix) tibi quaris
Prostituis corpus [a] Forma dat [b] esse tibi.
[a] Thy beautie earnes thy bread, [b] Esse ab edendo.

In MANLIVM TORQVATVM, qui filium suum occidi iussit.

VSque adeone tua bacchans exæstuat iræ
Impetus, vt proprio filius ense cadat?
Ὀργὴ tanta tibi est, vt Σπλὴν nulla supersit?
Esse cui dederas, vt supereſſe vetes?

Nec

Nec placare hoſtis queat hoſtia grata furorem?
Pergis at in Nati (ſaue Tyranne) necem?
Caucaſeis oriundus eras e cautibus, & quæ
Vbere nutriuit te, puto, Tigris erat.

In PETRI RAMI Dialecticam a Ioanne Piſcatore emendatam.

FOrma animæ eſt hominis, Ratioq; animæ rationem
Informat Rami paruulus iſte liber.
Paruulus, hinc melior, tantoq; minoris emendus,
Paruulus eſt, verùm debuit eſſe minor;
Nam bene Piſcator quiddam notat eſſe redundans
In primo libri limine, nempe benè.

In PETRI RAMI Theologiam.

AVreus Æneæ ramus per deuia euntis
Muniuit quondam Tartara ad ima viam:
At Petrus Ramus, meliori ſtemmate cretus,
Ad regna, oſtendit, Calica quâ ſit iter.

Maritus ad vxorem.

* TE colo, non peto rem, virtus, non ſplendida
Ducere me fecit te, mea *Penelope*. (forma

* *Verſus recurrentes.*

Muſicus

Muſicus, Arithmeticus.

ILle notat rithmos, hic rerum ſpectat arithmos,
Hic ſolum ſummas curat, at ille ſonos.

In Papiſtam.

QVid baptizatæ ſonitu reboante fugare
Dæmona campana (ſtulte Papiſta) paras?
Tam ei: ò deterrere poteſt ab ouilibus agnus
Balatu vulpem, quam premit eſuries.

Loſſes are leſſons.

SVnt noeumenta mihi documẽta; πάθημα μάθημα,
Βλήμμα διδασκαλικὸν quiputo βλάμμα meum.

Baccho melior Tabaccus.

QVæritur, an ſpumãs Bacchus, fumãſue Tabaccus,
Plùs ne calor ſiccus, ſuccus an iſte iuuet.
Hic inflat venas, efflat tamen ille vapores,
Humores putres hic creat, ille ſcreat.
Ingerit hic ſaniem, tamen egerit ille ſaliuam,
Hic renes, Rhinas calfacit, ille duas.
Ille viros pueris puros facit, vſq; ſpuentes,
Hicque Sui ſimiles, diſſimileſq; ſui.

Bacchus

Bacchus melior Tabacco.

Baccho latatum cor, lethatumque Tabacco eſt;
Dolia ſunt cordi, cordolio que vapor.
Fumidus iſte vapor tetro nos vexat odore:
Humidus iſte liquor cuiq; ſapore placet.
Roborat hic vires, virus fatale ſed ille
Suggerit; hic reficit, conficit ille viros.
Ille viros vacuos facit are, hic ore diſertos;
Proluit hic guttur, polluit ille gulam.

Tabacci fumus vino anteferendus.

Purgat hic vinis cerebrum grauatum
Fumus, & morbis variis medetur;
Pharmacum nullum citiùs Tabacco
Rheumata tollit.

Digerit carnes putridas Tabaccus,
Egerit crudum ſtomacho cibatum,
Suggerit maſtis animis medelam
Fumeus hauſtus.

Guttur emundat pituitâ ab omni,
Permeans venas, aperit meatus,
Sanguinem craſſum coquit, & repurgat
Flamma Tabacci.

Ergo

Ergo sit Bacchopotior Tabaccus,
Quippe qui morbos abigat latentes,
Nec bonos vsus adimat Tabacci
Turpis abusus.

Tabacci fumo vinum anteferendum.

OBruit densâ cerebrum vaporum
Nube, & exsiccat nimiùm Tabacus;
Pharmacum nullum citiùs Tabacco
Tollit crexin.

Digerunt escas mera duriores,
Egerunt offas stomacho nociuas,
Suggerunt ori placitos lepores
Massica vina.

Efficit guttur nigrius Camino,
Afficit venas nimio calore,
Inficit nigrâ cholerâ cruorem
Fumeus ardor.

Ergo sit Bacchus potior Tabacco,
Quippe qui mentes hilaret grauatas,
Orta sed potu nimio Tabacci est.
Hectica febris.

Vsura

Vſura eſt licita.

*VSuram paſſim commendat * Pagina ſacra,*
Publica quâ pariter res ſtetit, atque ſalus.
Hæc miſeris fautrix vtenda numiſmata donat,
Vt victum acquirant inde labore ſuo.
Commodet vt multis, hæc multis commodat aurum;
Hanc tolerat lex, Grex vtilitate probat.
Liberat hæc multos inopinâ candida clade,
omnibus hæc gratis *grata miniſtrat opem.*

* Luc. 19. 13. Deut 23. 20.

Vſura non eſt licita.

*VSuram paſſim condemnat * Pagina ſacra,*
Publica quâ pariter res ruit, atq; ſalus.
Ignaum fucos pecus hæc enutrit inertes,
Melle laborifera qui ſaturantur apis.
Hæc vni fanus ſed funus millibus adfert:
Hanc Lex Angliadum limitat illicitam
Opprimit hæc multos inopinâ ſubdola clade,
Hæc nullis gratis *grata miniſtrat opem.*

Ezech. 18. 13. Proverb. 28, 8.

Cedant

Cedant arma togæ.

CEdat Mars Paci, quàm cedere, cadere malens;
Hæc patriæ fanus, funus at ille parat.
Hæc patriam munit, quasi murus aheneus; Ille
Bella ciens, bellis omnia bella premit.
Hæc Musas saluere iubet, iubet ille valere,
Vndiq; mortales hæc beat, Ille beat:
Classica sæua canit Mauors; sed classicus Author
Prælectus pueris tempore pacis erit.
Sedibus hæc placidis, sed cædibus ille cruentis
Gaudet: Sola solet copia vtrumq; sequi.

Copia duplex.

ALtera bella gerit, plenum gerit altera cornu;
Altera lethifera est, altera lætifica.

In Bellarminum.

SIgnum, & signatum longè diuersa videntur,
Bellarminus idem fecit vtrumq; tamen:
Esse etenim Christi, panem contendit eundem,
Corporis & signum, Corpus & esse simul.

Bellarmini

BELLARMINI responsio.

FAlleris, haud phaleris mos est mihi fallere quenquã
Non ipsum panem symbolon esse volo;
Ast adiuncta, Colorque, Saporque, & cætera, panis,
Corporis existunt symbola, Christe, tui.

Confutatio Responsionis.

TVm sine subiectis possunt Adiuncta manere,
Si verus panis sit; sine pane, sapor.
Miraclum est, inquis, verùm miracula cessant,
Papicolis quamuis Artolatria manet.
Vos carnem facitis, Papista, ex pane sacrato,
Hinc vos Carnifices iure vocare queam.

In Obitum Principis HENRICI.

FVnera defuncti, sed nunquam munere functi
Regali, Henrici millia multa gemunt;
Quid lacrimis lachrimas prodest superaddere nostras?
In fontem frontem soluere quidue iuuat?
Lumina quid refert in flumina vertere flendo?
Ascitus superis huc remeare nequit.

Sed luctum ſuadet Pietas, & funebre carmen,
Quod dictat mæror, ſcribere iuſſit Amor.

Rex lachrymãs, Reſpublica flens, Eccleſia plãgens,
Nato, Altore ſuo, geſturo Principe ſceptra,
Vſquè ſibi, Angligenis ſæpe, priùs Anglo-papiſtis,
Morigero, meritò deflendo, iurè tremendo,
Orbatus, ſponſa recèns, priuata repentè,
Ingeminat luctus, mæret, ſqualiore ſepulta eſt.

Regis, & Reginæ luctus.

EN Priamus noſter deplorans Hectora paruum!
Andromachęq; gemens Aſtyanacta ſuum!
Ηθεος *eximij qui ni documenta dediſſet,*
Planctibus haud tantis flendus virìq; foret.
Tu, Pater, Henrici ſpecimen virtutis, & artis,
Tu, Mater, ſpectans indolis, *inde doles.*
Non magis occiſum Dauid fleuiſſe putetur
Natum, vel Natos ingemuiſſe Rachel.

Eccleſiæ ploratus.

QVem mihi firmum Columen futurum,
Quem decus ſummum, Caput & ſupremũ,
Quemque Tutorem fidei ſacratæ
Eſſe putabam.

Quem

Quem dei verum ſtabilire cultum,
Iſq; Romanus licèt Antichriſtus
Dentibus frendens, fremeret nefanda
Hereſis Author,

Quem meos dios retinere ritus,
Vſq; Brouniſtâ, Canones nefandis,
Quos ſacros ſanxi, lacerante probris,
Velle ſciebam:

Occidit florens tenerâ Iuuentâ
Noſter Henricus, ſpecimen futuræ
Qui dedit nobis Aretes, piæq;
Relligionis.
Hoc ego tanto ſpoliata fulcro,
Heu! ſinus fletu quoties rigaui!
At meas curas minuit Iacobi
Altera proles.

Macte doctrinâ, Sophiâ vigore,
Perge, virtutes imitans paternas,
Damna fraterna reparare mortis,
Carole Princeps.

Sic duint longam tibi fata vitam,
Patris vt ſedes ſuperas petentis,
Serò, ſed ſumas ſemel auſpicatò
Regia ſceptra.

Viâtor, Marmor sepulchrale.

V. QVis iacet hic? *M.* Princeps. *V.* Gandẽs quo nomine? *M.* Dictus
Henricus *nobis*, & Fredericus *erat.*
V. Dic, Cuias? *M.* Ortu Scotus. *V.* Cuiusq; ? *M.* Iacobi
Filius. V. At qualis? M. Dicere nemo potest.
Artubus & speciosus, & Artibus ingeniosus,
Corpore formosus, Corde animosus erat.
In quo virtutum, quarum fuit amulus, vno.
Octo Henricorum *certa Synopsis erat.*
V. Ætatem sciter. M. Complens, modò dempseris vnũ
Bisdenos annos, funere mersus erat.

Ad Manes Principis desideratissimi HENRICI.

NOn egò virtutum praeconia iusta tuarum,
Grandia nec tenuis gesta Poeta canam.
Dignum opus hoc alijs, qui carmina sola Cothurno
Digna Sophoclaeo, digna Marone canunt.
Adde, quòd & laudum (Princeps) *meminisse tuarum,*
Ingeminat curas, tristitiamque nouat.
Dignus es eulogijs, Elegis sed nostra Camana
Te deflet, modulans Exequiale metrum:
Funus erat fanus, tibi latum, flebile nobis
Lethum, Pneuma Polus, Somaq̃ Σῆμα capit.

Non

Non te Sarcophagus, Non Capſula capiat ouantem,
Capſa capit corpus, Mens redit, vnde venit.

In Nuptias celſiſſimi Principis FREDERICI Comitis Palatini ad Rhenum, & ſereniſſimæ Dominæ ELIZABETHAE IACOBI Potentiſſimi magnæ Britanniæ Franciæ & Hiberniæ Regis filiæ.

ECce! Succedunt querulo dolori,
Nuptiæ Rheni Comitis potentis
Filiaq́ Alti Britonum Monarchæ
Elizabethæ.

Gaudium mæſtas ſequitur querelas;
Halcyon ſauas ueluti procellas,
Iamq́ Hymen vernans hyemis reſarcit
Flebile damnum.

Plauſibus qui iam reſonabat Æther;
Plauſibus gentis reboat Britannæ,
Curſibus gaudent Proceres Equorum,
Plebſque choreis.

Principis funus modò qui gemebam,
En! ouans carmen cano Nuptiale,
Corda dum mulcet modulis canoris
Muſica chorda.

Candidos ſoles, cumulumque honoris,

Gaudium plenum, sobolemq; magnam;
Nestoris q; annos precor his iugali
Fœdere iunctis.

In nuptias easdem Epithalamium.

CVria ouans. Respublica læta, Ecclesia plaudẽs;
Principe, Atlante nouo, Diuini Vindice cultûs,
Hostibus, Angligenis, Germanis Rheno-politæis,
Terribili, meritò laudando, iurè colendo,
Condecorata recèns, mage firma, beata repentè
Concelebrat tedas, exultat, Carmina cantat.

Quæ modo tabificis expalluit Anglia curis,
Interitum lugens. O Frederice, *tuum:*
Psallit ouans, pulsat q; lyras, ducit q; choreas,
Connubium celebrans, ô Frederice, *tuum.*
Exitialis Hyems orbauit Principe *Wallos,*
Nos spe, Scotigenas Lumine, Prole patrem:
At genialis Hymen, reparans hyemalia damna,
Wallos, Nos, Scotos, teque Iacobe beat.
Temporibus gestit Populus præsentibus, unde
Temporibus gestat Myrtea serta suis.

Angligena, Rhenopolites.

A. ILle quis est, nuper qui nostris appulit oris?
R. Princeps *Elector dicitur, atque Comes.*

A. *Quod*

A. *Quod proprium Nomen?* R. *Fredericus.* A. *Cur ve-*
R. *Conſortem vt poſſit conciliare tori.* (*nit ad nos?*
A. *Num compos voti eſt?* R. *Imò, Nam duxit* Elizam
Luce Valentini, Rex, Iacobe, *tuam.*
A. *Caſaream elegit ſponſam, vel Cæſare dignam,*
Princeps *Elector rite vocatus erat.*
R. *Et meritò dici poterit lectiſſima Nympha,*
Quam lecto elector deligit ipſe ſuo.
A. *Tadia iam luctûs ſectatur teda Ingalis,*
Et lætus, lethum Principis, hicce dies.
R. Funere ſublatus, reparatus munere *diuûm,*
Et Fredericus *abeſt, et* Fredericus *adeſt.*

In Terræ-motum Nuptias PRINCIPVM paucis interiectis diebus, inſequentem.

ESſe quid hoc dicam, quòd Terra mouere videtur?
Iam, puto, prateriti conſcia coniugij,
Principibuſq; ſacro iunctis modò fadere gratans,
Ecce! leues geſtit ducere Terra choros.

Theologi, Ludimagiſtri.

THeiologi curant animas, Ludique magiſtri
Perpoliunt animos; hic labor, Ille [illegible]

Nil nescire *volunt hi*; *Nil* conscire *sedilli*,
Ambo docent Reges, eruditunt q3 greges.

Encomium Ciceronis.

Magnus Orator, minimus Poeta,
Quo fuit nullus magè seu disertus,
Siue desertus minùs a coronâ
Inter agendum.

Tullius libris fuerit superstes,
Melloe Suadæ quibus est medulla,
Vsque dum durat solidi rotunda
Machina mundi.

Grammatica, Logica.

Clauem Grammatice, Clauum Dialectica solers
Iure suo tenet, hinc vtraque Clauigera est
Illa, velut Clauis, Musarum limina pandit,
Ad reliquas artes munit & vsque viam,
Hæc, veluti Clauus Nauem, sic pectora nostra
Dirigit in certa cognitione rei.
Hæc tribuit methodum, tradit tamen illa loquelam,
Illa præit reliquis artibus, hæc q3 præest.
Hæc [illegible] sua cuiq3 dabit præcepta, sed illa
[illegible] omnigenis nil, nisi verba dabit.

Rhetorica

Rhetorica.

PAlmam Rhetoricæ tribuo, quia flectere ſuauis,
Quo velit, eloquio ferrea corda poteſt.

Arithmetica, Geometria.

SPectat Arithmeticè numerum, Geometria metrõ,
Hæc reputat quantum, computat illa quotum.
Atq; ſolum, atq; ſalum commenſurat Geometres,
Dicti hinc Chorometres, Hydrometreſq; poteſt:
Omnia Arithmeticus queat enumerare figuris
*(Addita ſi nihili ſit * nota nota) nonem.*
* O, Cyphra.

Aſtronomia.

HAc fixas ſtellas notat, errantesq; Planetas,
Suſpiciens cælum, deſpicienſq; ſolum.
Prævidet eclipſes ſolis, Lunæq; labores,
Pernegat at ſolem ſtare, meare ſolum.

Muſica.

MAſica lætificat mœrentia chordula corda,
Eſtque Melancholicis certa medela melos.
Mentis acumen hebens acuit, montiſq; cacumen

Metas

Motat & in numerum ſaxa ſalire facit,
Faſcinat humanos ſenſus modulamine ſuaui,
Emollitq́ feras,nec ſinit eſſe feras.
Orphea quis neſcit manes arceſſere(ſi ſit
Fabula digna fide)*dulcè ſonante* fide?

Præceptor ad Diſcipulum.

NOn animaduertis quia me,mea dicta peroſus;
In te animaduertam verbere,prane puer.

Diſcipulus ad Præceptorem.

LVdere mî diſcis volupe eſt,operiſq́ leuamen:
Diſcere ſed ludis,hoc opus,hic labor eſt.

Idem ad eundem.

VVlcano virgam,Plagoſe Didaſcale,ſacro;
Verſa eſt in cineres ſoſpite *clune ſalix.*

Virgilius,Ouidius.

DIſſimili ſcripſere ſtylo magni duo vates
Virgilius,Naſo,ſuauis hic,ille grauis.
Illum maieſtas decet;hunc natiua venuſtas,
Hic ludit verſus;intonat ille metrum.

In

In nuperum Paricidium HENRICI Regis Galliæ.

VVlnere confossus patriæ Pater expiranit,
Squalluit hinc lachrymis Gallia tota recèns.
Nec minùs Angliacus dolnit conterminus orbis,
Sic vnctum Domini succubuisse neci.
Hanc eadem expallens, velut olim fercula mensa
Dira Thyestæa, Sol stupefactus erat.
Te, Stygijs oriunde tamen Paricida cauernis;
Haud perhibent sceleris panituisse tui.

Ad Ponticum fæneratorem.

MVtua quæ dedras, solui, sed fanora poscis,
Nec contentus abis, Pontice, sorte tua.

In Nuptias nobiliss. D. ROBERTI CAR Comitis Somersettensis, Regi a consilijs.

FIne carens digitum velut Annulus orbe coarctat:
Glutinet vna duos copula fine carens.
Vtque vno sociauit Hymen duo corpora lecto:

Sic

Sic quoque Corda fides vniat vna duo
Adsit [a] eros *paruo qui tempore temperat iras,*
Quaq; ciet rixas, O procul absit [b] eris.

[a] Amor. [b] Lis.

Anagramma.

ROBERTVS CAR Inclitus Heros
Ter charus orbi, noster cluis.

ECce cluis noster, *Scoticâ regione relictâ,*
A nostri Solis lampade lumen habens,
Ter charus *meritò* (*Comes O ter nobilis*) orbi,
Sicut es Angliaco, pòst eris Angelico.

De Lectoribus.

SVnt, qui suspendunt nasis Epigrammata, quæ non
Obscuris vera involuunt, ceu carmina quondam,
Quæ foliis mandata dabat Cumæa virago.
Est. sale qui condîta putat bene condita sola:
Cætera Mæonio licèt alite scripta, Cothurno
Digna Sophoclæo, Tragicisq; strepentia bombis,
Ceu Volusî annales spernit seu carmina Meuî.
Bellua multorum capitum mea forsitan olim
Eleuet, at famæ securus sibila temnam.

Ad

Ad inclytiſſ. D. FRANCISCVM CLIFFORD Comitem Cumbriæ.

TE comem *natura facit*, Comitemq; *propago*,
Magnanimum virtus, Religioq; pium,
Virtutis Speculum quò ſis ſpectabile cunctis,
Gratia Naturam dirigit vſque tuam.

Ad Mecænatem ſuum illuſtriſſ. GVILIELMVM CAVENDISH Equitem.

TV candore *tuo, toto propè notus in orbe es:*
Orbe, cui nomen Candida *ſaxa dabant.*
Candida *nomen habet*, Candore *notabilis ipſo*,
Gens tua, Candidulis *moribus vſque cluens.*

Ad D. RICHARDVM MVS'GRAVE Equitem, & Baronetum digniſſ.

EST *innata tibi Maiorum ex traduce virtus*
Bellica, magnanimos qua ſuperabis Auos.
Nec minùs ingenij clareſcis acumine, quod ſis
Gratius, e pulchro corpore *quippe* venit.

Ad Mecænatem quendam.

OPtime Mecænas, me cænis pascere lautis,
Ingenijq; sol s participare talis:
Vtque tuis corpus dapibus persæpe refotum est:
Sic mea mens, ceu flos sole, refecta tale est.

In Caluum maledicum Obtrectatorem.

VIx oues flocci, quibus est ademptum
Vellus, vnius facit æstimator;
Vix pili linguæ petulantis iram
æstimo Calui.

In Neronem.

CÆsar dictus erat primus, quia matris ab aluo
Excisus (ni me fabula fallat) erat.
Tu quoque Cæsar eras, qui cædi iusseris aluum
Matris, vt inspiceres viscera secta, tua.

In Auarum quendam.

TE rarò, aut nunquam retinebunt strata supinũ,
Nec placidâ poteris nocte quiete frui,

Ni φιλοχρημοσύνην κακότητ& μητερα vites,
Quæ te ſollicitum nocte, dieque tenet.

In Germanicum Pſeudologum.

*GRammaticæ partem, Germanice, diſce * ſecundã,*
Nec ſit Hyperbolicus ſermo, nec æquinoctus.
Conſona vocali ſit cordis chordula linguæ,
Sitq; index animi vera loquela tui.

* Etymologiam.

Ad ſtudium Bibliorum Paræneſis.

Ad Mm AMBROSIVM FISHER amicum ſunm intimum.

DIa ſalutiferi tradit myſteria verbi
Hic liber, Ambroſiâ pectora noſtra rigãs.
Hunc lege iudicio, præiudiciumque relega,
Inde ſuperſtitio nulla ſuperſtes erit.

In Græcinum Caluum & Ebrium.

TEmpora mutantur, tu non mutaris in illis,
Tempora *nam nunc ſunt calua, Piloſa priùs :*

At

At non mutantur mores (Gracine) vetuſti,
Tempora *nam vinis vſque rigare ſoles.*
Gracine, es Gracus, nam per gracaris abunde;
Hebræus *nolis*, Ebrius *eſſe velis.*

In ſpurium quendam.

NEmo tui caſum gignendi vendicat ipſi;
Eſt pater ignotus, filius inde nothus.

In Pannicum ebrioſum.

PAnnice, cottidiè plenos haurire cullos
(Te, tibi nam cordi eſt, ebriulare) ſoles.
Eſſe bonum Medicus ſtomachum vult claudere ſicco:
Tu ſucco *melius pandere (Pote) putas.*

In Momum.

QVi nauci pendis, naſo *ſuſpendis adunco,*
Quiq; aliena nigro rodere dente ſoles.
VſQue licèt rodas, indulgens naribus uncis
Nil moror inuidiam (Liuide Momе) tuam.

Biantis

Biantis consilium.

Ad Alanam.

FOrmosam si te speculum monstrârit, eandem,
Eia, age, quæ formam condecorare queant:
At si deformem; morum speciosa venustas
Defectum formæ pensęt, Alana, tuæ.

Christus ad Peccatorem.

CRede mihi quamuis tu crimina mille patrasti,
Ipse dedi pœnas, tu modò crede mihi.

Peccator ad Christum.

MEcrucis (ecce!) cruor purgat, me vulnera sanãt
Lethum lætificat, vinificatq; tuum.

Peccatum & fides.

PEccatum nos ad fauces graueolentis Auerni
Deprimit; in cælos eleuat inde fides.

Bellicis lituis pacalis

Otiua anteferenda.

**PAx pia, non fera lis; fœdus, non horrida pugna*
Otia fert terris, et fugat insidias.

* Versus recurrentes.

Fides.

SOlùm iustificare fidem, concedo libenter;
At nego, quæ sola est, iustificare fidem.
Hæc, quæ iustificat, mihi fructifera esse videtur,
Hancq; bonum nunquam non comitatur opus.

Ad Pontilianum Histrionem.

PErsonam, sexum, mores mentirier audes;
Mentiri credens scilicet esse tuum.
Hoc vnum tantum: te non mentirier ipsum,
Tu non mentiri (Pontiliane) potes.

Ecclesiæ querimonia de diuersis opinionibus, & expositionibus huius Articuli: Christus descendit ad inferos.

DIstrahòr in varias anceps Ecclesia partes,
Dum sua Doctorum dogmata quisq; tenet.
Descendisse putat Christum pars maxima in Orcum,
(Est vbi flamma furens, & sine fine dolor)
Multi in nescio quem limbum (quo pneumata multa
Sanctorum patrum clausa fuisse ferunt)

Non-

Nonnulli in terræ gremium, ſeu viſcera (namq;
Infernum tumulum ſignificare volunt)
Iuit in infernum (Caluino interprete) Chriſtus,
Inferni pœnas in cruce quando tulit.
Materiam tantæ cupiens pars tollere litis,
Hunc fidei Articulum pernegat eſſe ſuæ.
O vtinam poſſet tantas componere lites,
Conſilium fratrum, conciliumue Patrum.

In Meretricem ſuperbientem.

QVid pulchros iactas crines, vultûſq; decorem,
Sunt vbi purpureis lilia miſta roſis?
Tempora erunt, quando caneſcent tempora pulchra,
Annus erit, quando conſpicieris anus.

In Cornutum quendam.

ARmigerum Coniux te fecit, non generoſum;
Accepta vxori, quæ geris arma, refer.

In Nalum Hydropicum.

VT Dido accenſos extingueret ignibus ignes,
Quâ ſe deſtruxit, ſtruxerat ipſa pyram;
Humore humores, ſitibundo hydrope laborans,
Vt clavum clauo pellere (Nale) cupis.

In Alanum Sacerdotem.

Fœstum regalem sequeris, pastumq; gregalem
Negligis, ò Pastor desidiose nimis!
Litibus ignaros varijs vexare Paracos
Diceris, ò Pastor litigiose nimis!
Dum quæris decimas, animas amittis, Alane,
Quaq, *dum non vis perdere, perdis* oues.

In Meretricem quandam, Anum.

HOc *facit vt* questus *facias, quòd anilibus annis*
Non quæstus *facias corpore, turpis anus.*

Spectrum, Echo.

ILlud imago rei quam tute videre videris,
*Hæcq; reperc*ussæ *vocis imago tuæ est.*

In Cottam Hydropicum.

HYdropis morbo sitibundus Cotta laborans,
Semper eget liquidis, semper abundat aquis.

Ini-

Iniquitas temporum.

COgitur (heu!) pauper ſua linquere prædia, fiunt
Aruaq́; lata virûm paſcua lata boûm.
Olim Magnates pecudes mactare ſoleb.ant,
Paſcere quò poſſent millia multa virûm:
At vice mutatà, pecudes quò paſcere poſſint,
Prædia prædantes, interimunt homines.
Olim Aries bellans concuſsit mœnia; at vrbes
Nunc Aries ipſas depopulatur edens.

Tres Clerici.

CLericus eſt triplex; exponens Biblia ſacra
Presbiter eſt primus. Scriba ſecundus erit.
Tertius at ficto Dingdongus *nomine dictus*
Campanæ a ſimili, quem ciet ipſe, ſono.
Primus pro populo fundit pia vota, Secundus
Syngrapha conſcribit, Tertius inquit, Amen.

In Philoſophaſtrum quendam.

QVærenti, vomitum cur vnda marina creabit,
Tu mihi reſpondes, Eſt quia ſalſa nimis.
Carmina ſed vereor mea ne faſtidia cuivis
Lectori pariant: Sunt quia ſalſa parum.

In illud Vergilianum.
Auri ſacra fames.

AVri ſacra ſitis potiùs potabile quòd ſit,
Nam ſitis eſt potûs dicta, cibiq; fames.

Ad Amicum ſuum.

PRodigus aeris eris miſer, inſatiatus auarus,
Laudatus, miſeros ſi modo Liber-alis.
In medio virtus; tua quam contingere certet
Nec prælarga nimis, nec nimis arcta manus.

Ad D. EDVVARDVM COKE Equitem Iuriſprudentiſs. Iudicem, Regiæ Maieſtati a Conſiilijs.

O Qui iure eluens, faſtigia ſcandis honorum,
O qui iuridici gloria ſumma foris,
Qui dignum imponis, meritum ſupponis vbiq;,
Suppliciumq; *malis*, ſubliciumq; *bonis*:
Hæc cape, qua ſupplex tibi conſecro tennia liba:
Pinguius altarithus adolebo tuo.

Ad D. *Franciſcum Leake* Equitem, & Baronetum digniſs.

QVi fueram quondã tibi cognitus (inclyte Miles)
Indignus quamuis, agnitus eſſe velim;

Hine

Hinc præsens mea Musa tibi tetrastichon offert,
Te memorans, memorem quem fore spero mei.

Pater ad Filium.

NAte minas poscis? do millia multa minarum;
Mille minor, maior, verbera, nate, nati.

Two Negatiues make an Affirmatiue.

De Paulo, & Paulinâ.

PAulinæ Paulus cum sollicitaret amorem,
Bis fastidiosus, bisq; repulsus erat,
Rursus (amore tactus se nunquam posse potiri)
Noluit ad dominam flectere Paulus iter.
Quod simul audierat, Paulo Paulina iocosa
Scripsit, se veterem velle videre procum,
Bisq; negando, semel sese affirmare probauit,
Assensus simplex namq; repulsa duplex.
Colligit hinc animum Paulus, lætusq; reuersus,
(Ecce!) sui voti (nec mora) compos erat.

In cornigerum quendam.

QVi nescis reliquas, vna hæc tibi nota bicornis
Pythagoræ, fronti litera fixa tuæ.

Ad Iuuenem quendam, qui relictâ Academiâ ad Hospitium Graiense se nuper contulit.

TV Genus, & Speciem linquis, studiumq; capessis,
Quod plures solidos plura talenta ferat.
Tu, modò Magiri, Casiq; volumina voluens,
Qui Logica studijs immorituras eras:
Iam ponis casus, et causas dicere discis,
Postponens Catum casibus vsq; tuis.
Scaliger antè tibi cordi, & subtilis Aquinas,
At iam Ploud-nus, magnaque charta *placet.*

Ad Cinnam.

SCribere quî poteras ad me pede (Cinna) soluto,
Compede qui cinctus, qui pede vinctus eras?

Ad D. Ioannem Molineux Equitem & Baronetum.

TE Mecanatem Philomusus, Praco Patronum,
Laudat Herum famulus, munificumq; miser.
Contingat bellum, seu pax; in vtrumq; pararis;
Castrorum strepitum, Castalidumq; choros.

Ad

Ad Magiſtrum NETHERSOLE Oratorem diſertiſſ. Cantabrig.

IMmortale tibi nomen * laudatio *quamuis*
Principis Henrici *conciliare poteſt*;
Qua ſeu Melpomene linguam, ſeu Suada labella
Mouerat, in gemitus ſoluerat ora virûm:
At tamen (Orator) noſtris patiare papyris,
Quo magè clarè cant, nomen ineſſe tuum.

* Oratio edita de vitâ & morte Principis *Henrici*, cui titulus, *laudatio funebris.*

Ad Ios. SYLVESTREM Poetam ingenioſiſſ.

ESt oratori (*quod conſpicis, ecce!*) poeta
Finitimus, *cuius tibia grandè ſonat.*
Non hic Sylueſtrem *meditatur arundine Muſam*
Sylueſter, Clarij *gloria clara chori:*
Atqui cœleſtem *Phabo adſpirante, Camanam,*
Enthea Sylueſtris Calliopeia canit.

Ad

Ad Mm Ambrosivm Apelby Iuuenem ingeniosissimum.

POma quid Alcinoo? Quid dem tibi carmina, qui
Scitiùs & citiùs pangere metra soles? (me
Tu sale Cant'brigia conditus, & arte politus,
Ἀμβρότῳ Ambrosia tu saturatus eras.

Ad eundem.

NOs eadem docuit pueros schola grãmata prima,
Quo bene conceptus tempore capit amor,
Nos eadem instituit Iuuenes Academia nuper,
Quo priùs inceptus tempore, creuit amor.
Ex quo rure sumus versati, Helicone relicto,
Glutine maiori corda ligauit amor;
Hic senibus nobis, faxit Deus, vsque virescat,
*Detq; tui nobis Nominis * omen, Amen.*

* τὴν ἀμβροσίαν, siue immortalitatem.

In Sutorem quendam.

VIrgineam (Sutor) zonam cum solueris olim,
Tunc vltra crepidam *progrediere tuam.*

Ad

Ad Amicum quendam Cælibem.

COniux, an Cælebs fælicior esse putetur,
Nescis: Iudicium quæris, Amice, meum.
Est longè cælebs, longeq́ beatior illo,
Qui, ne dicatur Corniger, vsque timet.
Hic vitam ducit cælestem: *Ast ille* scelestam,
Quam modo duxit, heram vix aliquando trahit.
Hic non distractus curis, sibi consulit vni.
Huicque theorema est sæpe τὸ ῥῆμα θεοῦ:
Illum mille premunt curæ, dum prospicit vnus
Vsque sibi, vxori pignoribusque suis.
O te fælicem nimium, bona si tua norîs!
Tædia *nam* tedæ, coniugiumque iugum *est.*

In RATSEVM furem famosissimum.

CEreus in vitium flecti, tu cerite cerâ,
Tu breuibus Gyaris, Ratsee, *dignus eras.*
Præcoqua præcedens properauit funera funis,
Funis funestus, qui tibi finis erat.
O tu qui superes, si bacchanalia viuens,
Quæ tua sunt perdas, haud aliena clepe.

Eiusdem

Eiusdem sermo ad Socios.

*O Socij (neq; enim nos hi latuere dolores)
O passi mala fata! Dabit deus his quoq; finem.
Per varios casus, & tot discrimina rerum
Tendimus in laqueum. sedes vbi fata molestas
Ostendunt, illic fas colla refringere nostra.

* Verg. 1. Æneid.

O socij (neque enim ignari sumus ante malorum)
O passi grauiora, dabit Deus his quoque finem.
Per varios casus & tot discrimina rerum
Tendimus in Latium, sedes vbi fata quietas
Ostendunt, illic fas regna resurgere nostra.

In meretriculam infæcundam IANAM SHORE.

*Semine non tumuit matrix tua, perdidit ergo
Atque operam, atque oleum, littus Adulter arãs.

In eandem.

*Arma tuo Sponso, panasq; deinde dedisti,
Quam miserâ infamem fama perire fame est

Echo

Echo Auari.

QVid satiet cor? Or. *Vis artibus esse refertus?*
Refarctus. *Quanti mox Philomusus erit?*
Sus erit. *At qualis tibi visus bardus Arator,*
Vomere diffindens arua Colonus? O'vos.
Spernitur Orator, Pauper sordescit Arator,
Iam cedit virtus diuitijs, vitijs.
Visne triumphalem laurum? vox assonat, aurum,
Quid tibi visus honos? Ingeminabat, onus.
Quos igitur quæstus quæris? Reboauerat, æris.
At tibi Musarum fons placet, inquit acet,
Dis tibi donet opes Plutus, mentisq; leuamen:
Echo respondens garrula, dixit, Amen.

In obitum præmaturum CHRISTOPHORI APELBY Generosi, qui iacet sepultus in Templo S^ti Romaldi in Com Ebor. Carmen διαλογικον inter Viatorem, & Lapidem sepulchralem.

V *QVis situs hoc tumulo?* L. *Iuuenis.* V. *Quo nomine dictus?*
L. *Carminis (eu!) titulo nomē inesse vides.*
V. *Die, vbi nutritus?* L. *Spatiū sexenne studentem*
Cant'brigia Aonidum lacte fouebat eum:

Fotus vbi linguas varias callebat, & artes;
Ast obiit, lachrymas hinc ego fundo lapis.*
* Obijt 23. Febr. 1608.

Ad Manes eiusdem.

EXequiale metrum post funus confero munus,
Nam nunquam serum est hoc pietatis opus.
Optaui quoties, spectans molimina magna,
O si longa tibi stamina parca trahat!
Per te si superesset enim tua vita fuisset
Gentis Apelbææ condecorata domus.
Sæpe tuæ in Logicis mirabar mentis acumen,
Iam subtilis eras, tamq; disertus eras!
Quæ Plato, quæ Stagirita sophus, quæ Ramus acutus
Tradidit, hæc crebrò tu meditatus eras.
Cui pietas, virtusque simul moralis inhæsit:
Rexerat hæc mores, fixerat illa fidem.
Quid moror eulogijs, quorum si ambage tenebor,
Vt Labyrinthus *erit. sic* labor-intus *erit?*

Cadauer.

ESt caro vermiculis data, dicitur inde Cadauer,
Quòd ne cadat terræ in viscera nomen habet.

Strena

Strena.

Ad M. RICHARDVM WHALLEY Armigerum Patronum ſuum benigniſſ. Cal. Ian. 1615.

ANgligenis mos eſt antiquus mittere ſtrenas,
Quando bifrons annum Ianus vtrumq; videt
Dant alij conchas, adamantas, Iaſpidas; ille
Pinnigeros Piſces, pennigeras nec aues:
Aſt ego (quod poſſum ſolùm) tibi carmina tanca
(Namq; mihi deſunt cætera dona) dico:
Quæ ſi (quem ſibi vix mea muſa expectet honorem)
Viſere digneris, fors meliora dabo.

Ad doctiſſimum virum ROBERTVM SNODEN. S.S. Theologiæ Doctorem.

QVã bene candidulæ niueũ (*celeberrime Doctor*)
Nomen naturæ conſonat hoc re tuæ!
Te ſanctum tua vita probat, te ſermo ſcientem,
Teque ſupercilium, conſiliumq; grauem.
Vna in te culpa eſt, quòd longa volumina Patrum
Dum legis, heu! vires negligis ipſe tuas.
Ingenium ingenuis dum perpolis artibus, ehen!
Fraudatur genius, cor quoq; cura coquit.
Præcoci properos producit vertice canos,
Et nimius rugis exarat ora labos.

* Præcoci ſemp. pen. corr.

His

His opinis igitur studio grauiore relicto,
Quæ mentis dirimant tædia mæsta, vaces.

Ad D. THOMAM RIDGLEY Medicin Doctorem.

HAsce mihi liceat paucas (perdocte Machaon)
Nomine pagellas condecorare tuo:
Quas fors (quod mihi vix ausim promittere) quando
Succisiua tibi suppetet hora, leges.
Vndiq; te accersit Patiens, adhibente medelas
Viuere te vidi, qui moriturus erat.
Tu mihi, quêis sensim corpus reuale scere sensi,
Febre laboranti pharmaca certa dabas.
Mitto tuas artes linguas, encomia Malo
Quàm de laude tua dicere pauca, nihil.

Ad D. IOANNEM ATKINSON Medicinæ peritiss.

QVam mihi tu dederas quondam, tibi dico salutẽ,
Dicere lingua potest non dare nostra manus.
Ars tua fatidicas Parcas persæpe fefellit,
Sponte quibus fessis otia nulla fatis:
Illa quando, necis prognostica multa videntes,
Se credunt fusos euoluisse fatis;

Protrahit

Protrahis en vitam, Nendi ſic vſq; labores
Iratis Parcis ingeminare ſoles.

Ad doctiſſ. virum THOMAM WHALLEY Collegij Trin, Cantabrig: Socium Seniorem.

DIa quid abſcondis Pluteo? Quid promere ſcripta:
Scripta, rogo poſſis quéis ſupereſſe, negas?
Non ideo tibi tot linguas, arteſq; celebres,
Non oracla dei myſtica ſcire datum eſt,
Quò tibi perplaceas vni, totidemque tenebris
Obſita Cimmeriis dona latere ſinas:
At virtus, velata licèt, tamen vſque refulget,
Arſque tua in latebris, te prohibente, micat.
Qua mage quò rutilet, radios exprome cerebri,
Ingenijque iubar clarius ede tui.

Ad D. GEORGIVM BINGLEY Theologum doctiſſ.

REpetuis quid pergis adhuc palleſcere chartis,
Et quaſi cum Genio belligerare tuo?
Reſpires pauliſper (amant alterna Camœnæ)
Ludicra, qua luſit noſtra Thalia, legens.

Ad M. Fran. Apelby.

CVi Musa hospitium *Graiæ Latiæque dederunt*
Graiensis *cur nunc* Hospitij *hospes eris?*
Siccine, qua baccis lauri *tua tempora cinxit,*
Cant brigia poteras dicere sponte vale?
Artis vbi gnarus, innxisti Græca Latinis,
Et hica cum Physicis, Historicisq; legens,
Malle nouis studijs. Olim te densa Clientum
Cinget turba, Decus quem fore spero fori.

Ad eundem.

O Qui floridulæ Decus Iuuentæ es,
Mellitissime Amiculûm meorum,
Cui lanugo genas decentiores
Circum serpere mollicella capit,
Has paucas tibi dedicem camenas
Nugas, quisquilias, ineptiasque,
Burrhas, affanias, inaniasq;
Quare, si tibi detur otioso
Paulum temporis, impolita metra,
(Quod possis citò) da repumicata.

Ad

Ad grauiſs. virum Mm G. TVKVM Theologum.

TVne meis nomen fœlix *intexere chartis*
(Quêis honor accedat) me patiere tuum?
Audeboq; tuis Muſis, velut anſer oloris,
Noctua luſcinia cantibus obſtrepere?
Nec mea me ſtudijs interpoſuiſſe pudebit
Vana ſacroſanctis (vir reuerende) tuis?
Scilicet a curis, quibus immoriere, cupitis
Abſtrahere alterna te vice, velle meum.
Mitte tuum genium fraudare, litaque Vacuna,
Vt rude donatus, miles vt emeritus.

Ad doctiſs. virum Magiſtrum PETTY Collegij IESV Cantabrig. Socium.

DOcte vir, hiſce meis meritò memorande papyris,
In cuius cerebro diuus Apollo cubat,
Cui ſalibus ſermo, cui lingua lepore redundat,
Mellea cui ſacro Nectare labra madent:
Hæc tibi, quando vacat, ſchedia ſmata dono legenda
Pleraq; quæ riſum fors tibi lecta creent.
Non aliud Xenium tibi conuenientius eſſet,
Qui gandere ſoles *commemorare* ſales.

Liber,

Liber de se ad Candidum.

Parvus vt in lucem venio; sic vaneo paruo,
Me brevis ingratum para legentis erit:
Sine Cloacina laceris ero vltima chartis,
Accendam tubulos sine, Tabacce, tuos,
Non ego censuras populi, non deprecer iras,
Vnum applausum, Candide, posco tuum.

FINIS.

14665

Johnson, J.